Пожовклі зшитки

Михайль Семенко

Скільки, скільки пожовклих зшитків,
Скільки пожовклих мрій!
Дорогі, рівненькі рядочки — серця мого відбитки,
Юнацькі благословіння Неіснуючій Сестрі.

З червоними краями, в цератових палітурках,
Вони містять душі гострий розвиток.
Ви, мої сторінки, серце моє — в замках…
Перший і останній зшиток.